

Η Ελληνική Πολιτεία βρίσκεται σε περίοδο προεκλογική. Ας δούμε τα στοιχεία της.

Ο φέρων το αξίωμα του πρωθυπουργού πανηγυρίζει για την επάνοδο της χώρας στις αγορές. Τα στατιστικά στοιχεία μας λένε ότι 17% (;) του πενταετούς ομόλογου που εξέδωσε η Ελληνική Δημοκρατία, απορροφήθηκε στο εσωτερικό της χώρας. Άραγε να είναι οι ίδιοι που πριν μερικούς μήνες δέχτηκαν το περιποιημένο κούρεμα στα, εγγυημένα από το κράτος, ομόλογα που κατείχαν;

Δικαιωμένος από την πελώρια επιτυχία του, ο επί των οικονομικών υπουργός δηλώνει ότι δεν φεύγει από το υπουργείο και διερωτάται «...που να πάω;».

Κι εμείς οι ανήξεροι ιθαγενείς, εγκλωβισμένοι σε άγνωστους τεχνικούς όρους όπως asset backed bonds ή sovereign bonds παρακολουθούμε ανήμποροι, όλες τούτες τις ακροβασίες.

Άλλη μια επιτυχία που οφείλουμε να αναγνωρίσουμε στη συγκυβέρνηση είναι η σύλληψη και εφαρμογή της ιδέας του κοινωνικού μερίσματος. Έτσι θα ελεηθούν οι συντετριμμένοι.

Το σύνθημα «Εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Γιώργος» είχε πιθανότατα στο πίσω μέρος του μυαλού του ο επικεφαλής της Ν.Δ. προτείνοντας άλλον έναν πρώην ποδοσφαιριστή στην ευρωλίστα του κόμματος του, θαυμάζοντας πιθανόν την λαμπρή πορεία του πρώην μπак του Ολυμπιακού στο κοινοβούλιο.

Στον Πειραιά τώρα, το ντέρμπυ των Δημοτικών εκλογών, δείχνει να είναι Olympiacos F.C.

vs Vasilios Michaloliacos. Οι γνώστες αναλυτές δίνουν άσσο στο ήμιχρονο (πρώτη Κυριακή), άσσο τελικό (δεύτερη Κυριακή) με χαμηλές, όμως, αποδόσεις.

Αλλά τι είναι όλα αυτά, μπροστά στα 20 μύρια τουριστών που θα ξοδέψουν τα ευρώ τους στην αγαπημένη μας πατρίδα στο τρέχον έτος;

Ή ακόμα περισσότερο, μπροστά στους δεκάδες πύργους άντλησης υδρογονανθράκων που θα κοσμήσουν μελλοντικά την κοιτίδα της Δημοκρατίας;

Τι μου θυμίζουν τα παραπάνω; Το ακραία μελαγχολικό τραγούδι των Crosby Stills Nash από το μακρινό '69, Helplessly hoping. Ελληνιστί: Ελπίζοντας ανήμποροι.